

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z wniosku B.R. i G.R.

z udziałem miasta stołecznego Warszawa, Skarbu Państwa - Prezydenta miasta stołecznego Warszawy, F. spółki akcyjnej w W., M. spółki akcyjnej spółki

komandytowo akcyjnej w W., Polskiego Związku [...] w W.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy B.R.

od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt IV Ca 1514/18,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od wnioskodawcy B.R. na rzecz uczestników m.st. Warszawy, Skarbu Państwa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Polskiego Związku [...] w W. i F. S.A. w W. kwoty po 900 zł (dziewięćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym;

3) przyznaje adw. K.S. od Skarbu Państwa reprezentowanego przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie kwotę 1350 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej wnioskodawcy z urzędu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 września 2020 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie oddalił apelację wnioskodawcy B.R. w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia z wniosku B.R. i G.R. z udziałem m. st. Warszawy, Skarbu Państwa-Prezydenta m. st. Warszawy, F. S.A. w W., M. Spółka Akcyjna SKA w W. i Polskiego Związku [...] w W..

Wnioskodawca B.R. wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył postanowienie Sądu drugiej instancji w całości oraz wnosił o uchylenie tego postanowienia i jego zmianę przez stwierdzenie zasiedzenia zgodnie z wnioskiem.

W odpowiedziach uczestnicy postępowania: m.st. Warszawa, Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta m.st. Warszawa, Polski Związek [...] w W. i F. S.A. w W. wnieśli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń

umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Powinna w związku z tym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia prawa materialnego i procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienia SN: z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75; z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl.). Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienie SN z 8 października 2015 r., IV CSK 189/15, niepubl.). Oceniając wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej należy dostrzec, że ma ona charakter wyjątkowy. W konsekwencji, w judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi powinna dać się stwierdzić „na pierwszy rzut oka”, bez zbytniego wgłębiania się w sprawę (por. postanowienie SN z 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07, niepubl.).

W analizowanej skardze kasacyjnej nie wykazano tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Wywody zawarte w skardze stanowią jedynie

polemikę z wykładnią prawa przedstawioną przez Sąd drugiej instancji i zmierzają do zakwestionowania ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów dokonanej w toku instancji, co nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym ze względu na treść art. 398³ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c., z uwzględnieniem § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

as